

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ.2502 อ่องุ่น เป็นฤๅ 1 ได้วิจัยเรื่อง "การสอนในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ" โดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์ และการสังเกต กับนักเรียน ครู ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ จำนวน 9 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานพลศึกษายังไม่ไคณลเท่าที่ควร เพราะโรงเรียนต่าง ๆ ยังขาดสนาม อุปกรณ์พลศึกษา จำนวนครูพลศึกษา ยังไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดวิธีการบริหารที่ดี การดำเนินงานเป็นไปอย่างไม่มีระเบียบแบบแผน

ในปี พ.ศ.2506 ทองสุข รัตนศรีวงศ์ 2 ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" โดยใช้แบบสอบถาม ตามครู จำนวน 100 คน และนักเรียน จำนวน 500 คน จากการสุ่มหาตัวอย่างมา 10 โรงเรียน ผลของการวิจัยพบว่า ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โรงเรียนมุ่งเพื่อความชนะและชื่อเสียงเท่านั้น มิไค่มุ่งเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์หรือเพื่อประโยชน์จากกีฬาแต่อย่างไค่ นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬายังเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันอีกด้วย

¹ อ่องุ่น เป็นฤๅ, "การพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ ฯ" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2506).

² ทองสุข รัตนศรีวงศ์, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" (วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2506).

ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญญเสถียร³ ได้วิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรีที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียน 675 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนทั้ง 3 ระดับคือ นักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ผลการวิจัยพบว่า

1. กีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ ส่วนกีฬาในร่มได้แก่ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากรุก หวงข้ามตาชาย และกระโดดเชือก

2. นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียนวิชาพลศึกษาให้คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ที่คั้นน้ำ ที่ล้างมือ และสิ่งอื่น ๆ ช่วยส่งเสริมการเรียนพลศึกษาให้ได้ผลดีขึ้น

3. กิจกรรมพลศึกษาที่ใดจัดสอนคือ ฟุตบอล เนตบอล วอลเลย์บอล แอโรบิค กรีฑา ยูโด ยิมนาสติกส์ แบดมินตัน และกิจกรรมเข้าจังหวะ

4. ควรจัดกิจกรรมในระยะเวลาปีภาคเรียน และควรจัดการแข่งขันเป็นประจำ ไม่ควรจัดกิจกรรมในวันเสาร์ หรือหลังโรงเรียนเลิกตามปกติ

5. ผู้วิจัยสรุปว่า นักเรียนสามารถมีความเข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี ผู้วิจัยได้เสนอแนะความเห็นว่าการบริหารโรงเรียน หรืออาจารย์ใหญ่ควรปรับปรุงชั่วโมงการเรียนวิชาพลศึกษา ให้มีสัปดาห์ละมากกว่า 1 ชั่วโมง นอกจากนี้โรงเรียนควรจัดหางบประมาณสำหรับซื้ออุปกรณ์ ตลอดจนสถานที่ในการฝึกสอน รวมทั้งสถานที่

001056

³ กัลยา บุญญเสถียร, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนครธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์ คุรุศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

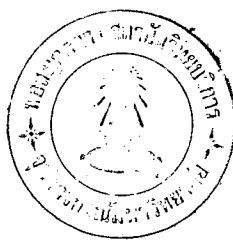
ที่ในการอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนให้พอเพียงด้วย

ในปี พ.ศ.2510 สุนนมาลย์ สุเทพก๊กี⁴ ไคว้วิจัยเรื่อง "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ตามอาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา ทั้ง ป.กศ.ต้น และ ป.กศ.สูง ผลการวิจัยพบว่า สถานที่การเรียนพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ห้องพยาบาล ไม่พอเพียงกับจำนวนนักศึกษา อุปกรณ์แอมมินตันมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ที่ไม่มีเลยคือพินคาน การวัดผลนักศึกษาเห็นว่า ควรมีการสอบทุกครั้ง เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้ว ปัญหาสำคัญที่อาจารย์พบคือความรู้อุปกรณ์ของนักศึกษาแต่ละคนมีไม่เท่ากัน สถานที่และอุปกรณ์ในการสอนกิจกรรมพลศึกษายังมีไม่พอเพียง

ในปีพุทธศักราช 2511 อนันต์ อักขุ⁵ ไคว้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ตามอาจารย์ใหญ่ และครูสอนวิชาพลศึกษาในภาคการศึกษาหนึ่ง จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากเน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียน ให้มีความแข็งแรง กิจกรรมที่นิยมสอนกันมากนั้นคือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน โดยเน้นความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นในเรื่องกฎกติกา กีฬาที่นิยมกันมากคือ บาสเกตบอล จำนวนครพลศึกษา สถานที่และอุปกรณ์ ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ห้องน้ำ ห้องส้วม ยังมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

⁴ สุนนมาลย์ สุเทพก๊กี, "การสำรวจอุปสรรคและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในวิทยาลัยพลศึกษา," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

⁵ อนันต์ อักขุ, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

ครูพลศึกษาในงานทางฝ่ายธุรการมากเกินไป

ในปีพุทธศักราช 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัด และดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยส่งแบบสอบถามครูพลศึกษาในโรงเรียนแบบประสม 44 คน จำนวน 13 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าจำนวนครูพลศึกษาไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอน และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ มีไม่เพียงพอ หลักสูตรวิชาพลศึกษานำมาซึ่งกำหนดให้สอนทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ซึ่งโรงเรียนส่วนใหญ่มักจะจัดสอนให้เฉพาะนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง การจัดและดำเนินการของโปรแกรมพิเศษ โรงเรียนได้จัดให้มีการตรวจร่างกายปีละครั้ง นักเรียนที่มีโรคประจำตัวมีเพียงบางชั้นหรือบางห้อง โรงเรียนได้จัดหาระเบียนขอมลเกี่ยวกับสภาพที่ผิดปกติไว้แต่ไม่ละเอียด ส่วนใหญ่เมื่อพบเด็กที่ผิดปกติแล้ว โรงเรียนไม่ได้จัดการอย่างไรเลย

ในปีพุทธศักราช 2514 เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์⁷ ได้ทำการวิจัย "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ใหญ่ ครูใหญ่ และครูพลศึกษาโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษาทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิโดยตรง มีไม่ครบทุกโรงเรียน อัตราส่วนระหว่างครูพลศึกษาทั้งหมดต่อนักเรียนเท่ากับ 1 : 614

2. ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษานำมาซึ่งมีความเหมาะสมอยู่แล้ว รวมทั้งมีความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อ

⁶ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษา ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.

⁷เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, 2514.

การ เรียบการสอนวิชาพลศึกษาก้วย

3. ครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล ระดับมัธยมศึกษาส่วนมาก มีอายุระหว่าง 25-32 ปี ประสบการณ์ในการทำงาน 1-4 ปี สอนวิชาพลศึกษา 1-5 ชั่วโมง วิชาอื่น ๆ 10-15 ชั่วโมง และมีหน้าที่อื่น ๆ อีก มีวุฒิประกาศนียบัตรวิชาการ ศึกษาชั้นสูง พลศึกษา มากที่สุด

4. การ จัดเนื้อหาวิชาในหลักสูตร และประมวลการสอน โรงเรียนได้จัดตาม ที่ไ้รวมไว้ในหลักสูตร แต่ส่วนมากเป็นกิจกรรมที่เบา ๆ และง่าย การสอนกีฬาเป็นชุด และกีฬาประเภทเดี่ยวมีบ้างแต่น้อย

5. อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนหนังสืออ่านประกอบมีไม่ พอ

ในปีพุทธศักราช 2514 สุภากรณ์ สุขถาวร⁸ ได้ทำการวิจัย "ปัญหาการสอน วิชาพลศึกษามัยในสถาบันฝึกหัดครู" โดยส่งแบบสอบถามไปยังอาจารย์ที่สอนวิชาพลศึกษามัย อยู่ในสถาบันฝึกหัดครู 25 แห่ง จำนวน 74 คน พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีไม่เพียงพอ ส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ความมุ่งหมายของหลักสูตร และประมวลการสอนยังไม่ สอดคล้องกับ เนื้อหาวิชา และยังไม่เป็นแนวทางในการสอน ในการเลือกกิจกรรมการ เรียบการสอน เนื้อหาของแต่ละวิชาที่เรียนยังไม่ใกล้ชิดส่วนกับเวลา และจำนวนหน่วยกิต สถานที่สำหรับกิจกรรมในร่ม อุปกรณ์การสอน หนังสือ และวารสารต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอุปกรณ์สุขศึกษาบางอย่างยังไม่มีเลย

ในปีเดียวกันนี้ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอน วิชาพลศึกษามัย ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยส่งแบบสอบถาม

⁸สุภากรณ์ สุขถาวร, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัย ในสถาบันฝึกหัดครู," วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

⁹สวัสดิ์ ทรัพย์จำนงค์, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษามัย ในระดับชั้นประถมศึกษา ตอนต้น," (วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหา- วิทยาลัย.

ไปยังครูสอนวิชาพลานามัย ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โรงเรียนเทศบาล โรงเรียนสังกัดกองโรงเรียนราษฎร์ และโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดพระนคร รวม 140 โรงเรียน จำนวน 270 คน พบว่า สภาพการเรียนการสอนพลศึกษาในขณะนั้นส่วนใหญ่ ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน การสอนส่วนใหญ่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้เชียร์ การดำเนินการสอนยังขาดหลักการ และวิธีการที่ถูกต้อง สำหรับอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สถานที่ และบุคลากร ยังมีไม่เพียงพอ

เปล่งศรี เพพกฤษ 10 ได้วิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครธนบุรี." พบว่า ครูใหญ่ส่วนมากไม่ให้ความสำคัญอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ และจำนวนครูพลศึกษามีไม่พอกับจำนวนนักเรียน

ในปี ค.ศ. 1963 สภาคณะกรรมการพลศึกษา สุขศึกษาและสันทนาการระหว่างชาติ 11 (ICHPER) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่อง "พลศึกษาและการจัดเกมส์ในหลักสูตร" (Physical Education and Games in the Curriculum) โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม จำนวน 106 ประเทศ ได้รับกลับคืน 48 ประเทศ พบว่า ผู้ตอบได้เสนอปัญหาที่สำคัญของการพลศึกษา 2 ประการคือ

1. ความต้องการในค่านับบุคคลที่จะสอนพลศึกษา
2. ความต้องการเกี่ยวกับสถานที่ที่ใช้ในการสอนวิชาพลศึกษา

---

10 เปล่งศรี เพพกฤษ. "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครธนบุรี." ปริญญาโทพนธมหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร. 2514.

11 ICHPER, ICHPER Questionnaires Report Part II : Physical Education and Games in the Curriculum. (Washington D.C. : ICHPER, 1963), p.36.

ส่วนปัญหาอื่น ๆ รองลงมาคือ

1. ความต้องการเกี่ยวกับอุปกรณ์
2. ความช่วยเหลือในด้านการเงิน
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา

ในปี ค.ศ. 1964 โรเซนทึน และ โฟรสต์¹² (Rosenstein and Frost) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Programs in New York State" โดยได้ทำการทดสอบนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนที่ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาเป็นอย่างดี จำนวน 12 โรงเรียน และโรงเรียนที่จัดโปรแกรมพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร 13 โรงเรียน ตามเกณฑ์ของ La Porte Score Card โดยใช้ข้อทดสอบของ New York Physical Fitness Test ผลของการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี มีสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาไม่ดี
2. นักเรียนที่มีโปรแกรมพลศึกษาดี ร่างกายแข็งแรงดี ทรวดทรงดี การทรงตัวดี มีความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว และมีความอดทนดีด้วย
3. ความแม่นยำ และความคล่องแคล่วว่องไวของเด็กชาย และการมีทรวดทรงดี และความเร็วของนักเรียนหญิงก็มีไคขึ้นกับโปรแกรมพลศึกษาที่ดี
4. นักเรียนที่มีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน มีแนวโน้มที่จะทำไคคะแนนทดสอบสมรรถภาพทางกายดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา

---

¹² Irwin Rosenstein and Renben B. Frost., "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Programs in New York State," AAHPER Research Quarterly (Vol.35, No.3 October 1964), pp. 387-448.

ในปี ค.ศ.1971 โครรี่ 13 (Korri) ได้ศึกษาเรื่อง "ปัญหาการสอนของครูพลศึกษาสตรี และความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการเรียนของผู้เรียนวิชาเอกพลศึกษา ในรัฐมินเนโซตา (Minnesota)" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาพบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้สนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาเตรียมการสอน

ในปี ค.ศ.1972 เฮิน 14 (Hein) ได้สำรวจ "การจัดโปรแกรมวิชาพลานามัยในชั้นมัธยมของรัฐฮาวาย" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง รวม 65 โรงเรียน พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาพลานามัยไม่ดีเท่าที่ควร ครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

13

Lea Jean Korri, "Instructional Problems Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts. Vol.31, No.1) (Aprill 1971), p. 15181 A.

14

Wilma Speak Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawii," Dissertation Abstracts, Vol.33 No.5 (November, 1972), p. 2149 A.